

[Indenrigsministeren.]

fordelingen, det er rigtigt, at der i forbindelse med udligningsordningen må arbejdes videre og gives bedre muligheder for de udviklingskommuner, som i forvejen er ramt.

Til hr. Gunnar Jensen har jeg i og for sig ikke særlig mange bemærkninger. Jeg forstod på hr. Gunnar Jensen, at han var villig til at snakke om tingene i udvalget, men at man ikke kunne tage de forslag, som venstre og konservative her har fremsat, og at hr. Gunnar Jensen sagde, at skal der være top, så skal der i hvert fald også være bund. Men så vil jeg blot erindre om, at det ikke er lang tid siden, folketinget fastlagde retningslinjerne for, hvordan vi i vores visdom mente at kommunerne skulle arbejde. Det skal man lige tage med i sine overvejelser.

Hr. Maigaard har jeg i og for sig ingen bemærkninger til ud over den, at uden hensyn til, om man fastsætter en bund og en top, så opnår man ingen ensartet beskatning, man opnår ingen tilstræbt retfærdighed, fordi værdierne rundt omkring i landet er så uens, som de er, og forholdene fra kommune til kommune er så forskellige. Det var derfor, jeg sagde, at jeg er meget betænkelig ved netop på dette område at gribe ind, efter at folketinget har besluttet, at kommunerne selv skulle klare det efter en nøgtern vurdering.

Erhard Jakobsen: Jeg tror, der er én ting, der står helt fast efter denne debat, og det er, at vi alle sammen er enige om, at ensartethed i en beskatning som den, vi prøver at blande os i her, ikke skaber ensartethed i kommunerne, for hvad ligger der i det kommunale selvstyre? Netop at de kommunale selvstyreorganer skal råde bod på den uensartethed, der er fra kommune til kommune. Altså, uensartetheden er netop grundlaget for det kommunale selvstyre, ellers kunne vi ordne det hele ved en statslig datamaskine. Men det er derfor, man ikke må sætte dette kommunale apparat ud af kraft, og det er derfor, vi skal være meget forsigtige med herindefra at fastlægge regler, der gør det umuligt for en kommunalbestyrelse at gøre, hvad den anser for at være det fornuftigste i den givne situation.

Naturligvis skal der, som hr. Juul-Madsen siger, handles under ansvar, men ikke ansvar over for folketinget. Der står udtrykke-

ligt, at kommunerne styrer deres anliggender under tilsyn, men ansvaret har kommunerne over for de vælgere, der gider gå ud at stemme på valgdagen ved de kommunale valg. Staten kan komme ind i billedet dér, hvor man ser en kommune bevidst lægge an på at unddrage staten og dermed andre kommuner midler gennem sin grundskyldpolitik. Det kan give ministeren anledning til at sige: hør, her må vist være et eller andet, vi skal se på.

Når industrien er nævnt, vil jeg sige, at dér gør man sig bekymringer uden grund. Industrien vil ganske givet flytte hen, hvor vilkårene alt betragtet er bedst, og man ved da — og det er et forhold, vi ikke kan gøre noget ved — at industrigrundpriserne er vidt forskellige, og vilkårene er vidt forskellige fra kommune til kommune. Man har set kommuner, der næsten forærede industrien grunden for at få den til at flytte til kommunen, og der er andre kommuner, som tager en klækkelig sum hjem på grundpriser; andre lader private klare det.

Derfor tror jeg altså ikke på, at det spiller nogen rolle for industrivirksomhederne med denne forskel, men derimod spiller det en stor rolle for kommunerne. Jeg mener at kunne huske, at overborgmester Urban Hansen engang har oplyst, at 55 pct. af Københavns grundskyldindtægter stammer fra erhvervsvirksomhed. I Gladsaxe ved jeg at tallet er 14 pct. Det er da klart, at man må lægge et andet synspunkt an over for de folk, der måske slet ikke bor i kommunen, men lever af at drive virksomhed i kommunen. Om det er en stor del af dem, der ejer grundene, eller det kun er en lille del, må give to forskellige holdepunkter for en grundskyldpromille, og derfor er jeg sikker på, at Herstederne har ret, når Herstederne siger, det er fordelagtigt for kommunen at gøre sådan, som den gør. Men jeg kan med tal fra Gladsaxe bevise, at det er rigtigt, hvad hr. Enggaard sagde — og hr. Enggaard kender det fra Ballerup — hos os vender højere ejendomsskat den tunge ende nedad.

Vi har lavet en undersøgelse, der viser, at for skatteborgere med under 15.000 kr. vil en højere grundskyldpromille betyde højere skat, især hvis de bor i eget hus, men også hvis de bor i etagelejlighed. For folk i midten, med fra 20.000 kr. op til 40.000 kr., er